

"50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΕΧΝΗΣ" Απόστολος Γιαγιάννος

Την κ. Μαράη Γεωργούση, Δρ Ιστορικό Τέχνης, π. Διδάσκουσα στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο υποδέχτηκε στο ατελιέ του, ο καταξιωμένος εικαστικός Απόστολος Γιαγιάννος. Βρεθήκαμε να συνομιλούμε σ' έναν υπέροχο, αυθεντικό και ζωντανό χώρο, που η ιστορία και η τέχνη συμπορεύονται αρμονικά, με αφορμή την μεγάλη αναδρομική έκθεση του εικαστικού στην SIANTI GALLERY με επιμέλεια της συγγραφέως και κόρης του Μαρίας Γιαγιάννου. Η συνέντευξη παρουσιάστηκε στο πλαίσιο της εκπομπής του κ. Αχιλλέα Παπαδιονυσίου για το τηλεοπτικό κανάλι Αχελώος TV.

Παρουσιάζονται στην έκθεση 50 ζωγραφικά έργα μεγάλων και μεσαίων διαστάσεων και κάποια γλυπτά. Οι ενότητες τιτλοφορούνται: Ε.Δ.Ε.Μ., Εικοστός Αιών, Τοπία, Άνθη.Μόνο, Σημείο Φυγής, Το Αυγό του Ανθρώπου, Κροκόδειλοι, Ποδόσφαιρο, Δοξαστικά, Η Νύχτα των Σκαραβαίων.

Ειδικότερα εντοπίσαμε και σας παραθέτουμε κάποια ενδιαφέροντα σημεία που παρατηρεί η Δρ Μαράη Γεωργούση στην ανάλυση της, ενδεικτικά ορισμένων θεματικών, για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε καλύτερα και την τόσο ενδιαφέρουσα συνέντευξη που της παραχώρησε.

Για το έργο του καλλιτέχνη Απόστολου Γιαγιάννου, η Δρ Ιστορίας της Τέχνης, Μαράη Γεωργούση αναφέρει:

« Ο Απόστολος Γιαγιάννος σ' εκείνα τα έργα του με τα εντονότερα συμβολικά στοιχεία, θέτει στο επίκεντρο τον άνθρωπο, ενώ πραγματεύεται με ειρωνική διάθεση ζητήματα, όπως ο έρωτας, η θλίψη, η χαρά, η νοσταλγία, η μοναξιά, τα χρήματα, η αλλοτρίωση της ίδιας της ανθρώπινης υπόστασης. Οι βιωματικές εμπειρίες σε συνδυασμό με τις εξωγενείς προσλαμβάνουσες του ευαισθητοποιημένου καλλιτέχνη, μεταπλάθονται δημιουργικά. Ο βαθύτερος προβληματισμός του δοσμένος με σκωπτική διάθεση, καθώς και η έμμεση κριτική που ασκεί μέσω κάποιων έργων, συνυπάρχουν τόσο στα ζωγραφικά του έργα, στις κατασκευές, όσο και στα γλυπτά. Σε κάποια ζωγραφικά του έργα μέσω των εικόνων και των συμβολισμών που χρησιμοποιεί, συνθέτει σκηνικά ειδομένα με χιούμορ, σαν μικρές κινηματογραφικές ιστορίες.

Η ενδεχόμενη μυστηριώδης πρόβλεψη (σύμφωνα με μαρτυρία του καλλιτέχνη) αλλά και η αποτύπωση τραγικών γεγονότων στα έργα του πολύ πριν συμβούν, προκύπτουν από την συναισθηματική θέρμη και την ειλικρινή πνευματική ανησυχία του ίδιου. Η δυνατότητα να οριστούν με σαφήνεια αντικειμενικές συστοιχίες μεταξύ αισθημάτων και πραγμάτων, διαθέσεων και συνθηκών, έστω και αν ορίζονται κάποιες φορές συνειρμικά, επιτυγχάνει έναν τέτοιο οπτικό ερεθισμό που κυριαρχεί και έντεχνα υποβάλλει μια εσωτερική κατάσταση. Συχνά η αδιαλλαξία της εσωτερικής ανάγκης έκφρασης, ματαιώνει την όποια συμβατική θέαση των έργων.

Στα περισσότερα παραστατικά του έργα αγαπά να αποτυπώνει θαλασσινά τοπία και να μελετά την φύση, τα χρώματα, τα σχήματα της φόρμας των λουλουδιών, των ζώων. Η γραμμή και το χρώμα βρίσκονται στην υπηρεσία

ενός ικανού τεχνικά καλλιτέχνη συνεχώς τροφοδοτούμενα από την ευαισθησία και το συναίσθημα που εκφράζει. Σε αυτή την θεματική καλλιτεχνική του δημιουργία συχνά περιστρέφεται σ' ένα σύμπαν τοπίων, αποτυπώνοντας τις μεταμορφώσεις τους.

Πηγή έμπνευσης διαφορετικής θεματικής των έργων του, αποτελεί μεταξύ άλλων η λογοτεχνία και η ποίηση. Η σύνδεση διαφορετικών τεχνικών, υφών, θεματικών, χρωμάτων αλλά και υλικών τον βοηθούν να εκφραστεί καλύτερα την εκάστοτε χρονική περίοδο. Μάλιστα πειραματίζεται, εναλλάσσει τεχνικές αρνούμενος να ακολουθήσει ένα συγκεκριμένο ύφος, μια σταθερήμανιέρα.

Η αλληλουχία όλων αυτών, αλλά και η πεποίθησή του πως όλα τα χρηστικά αντικείμενα (εσώρουχα, μαγιό, ρολόγια, κουτάκια αναψυκτικών...) μπορούν να αποτελούν τμήμα υψηλού σχεδιασμού αλλά και καλλιτεχνικής δημιουργίας, ομορφαίνοντας την ζωή μας και εν τέλει συνθέτουν αρκετές από τις αυτόνομες απεικονίσεις του».

Θα θέλαμε να μας αναφέρετε κάποιες επιρροές, που εσείς θεωρείτε πως σας άφησαν κάποιο αποτύπωμα. Ενδεχομένως να ήταν μια από αυτές ο Τάσος που ήταν μαθητής του Κεφαλληνού αλλά και δάσκαλος δικός σας στη χαρακτηριστική;

Δάσκαλοί μου ήταν καταρχάς ο Ηλίας ο Δεκουλάκος που χρημάτισε καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών. Αργότερα έφυγα εγώ από τη Σχολή Καλών Τεχνών στο δεύτερο έτος επειδή δεν ήθελα να συνεχίσω άλλο και πήγα με τον Ηλία Δεκουλάκο. Εκείνος έγινε μετά καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών και στο τέλος με παίρνει τηλέφωνο και μου λέει, πήρα το παράδειγμα σου. Μπράβο! Έφυγα και εγώ από τη Σχολή Καλών Τεχνών.

Πάρα πολύ καλός ζωγράφος, ο οποίος μου έλεγε πάντοτε, πρόσεξε γιατί εγώ έχω κάνει μόνο 5 ατομικές εκθέσεις, εσύ πρέπει να κάνεις εκατοντάδες και τελικά τα κατάφερα.

Ο Τάσος ήταν εκείνος που με χαρακτήριζε colorista. Καμιά φορά κάτι εκεί συσπυδαστές κοροϊδεύανε γιατί δεν ξέρανε τι θα πει colour. Ο Τσαρούχης ήταν φίλος μου. Την τελευταία φορά, που έχει έρθει στο σπίτι μου, στο ατελιέ μου, μου δήλωσε ότι είναι θαυμαστής μου! Εντάξει, του λέω... το πιστεύω δάσκαλε. Ο Τέτσης, ο Μόραλης έρχονταν σε όλες μου τις εκθέσεις στην Ελλάδα.

Σε όλη αυτή την πλούσια, Διεθνή Εικαστική σας διαδρομή γνωρίσατε πολύ κόσμο, ήρθατε σε επικοινωνία με διάσημους φιλότεχνους;

Ο Πίτερ Ο' Τουλ ήταν παρών στην παρουσίαση μου στο Λονδίνο και ακριβώς επειδή είχα προσκληθεί από το: International Council for Birds Preservation, ενώ ο ίδιος παρακολουθούσε ο βοηθός του πήρε ένα έργο. Μάλιστα είχα κάνει δώρο ένα σταυρό στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και κατά την περίοδο του covid ο Οικουμενικός Πατριάρχης φορούσε μάσκα με το έργο μου.

Υπήρξαν κάποιες αξιοσημείωτες στιγμές που ζήσατε κατά την διάρκεια των εκθέσεών σας;

Ναι, σαφώς και υπήρξαν. Μετά την παρουσίαση της έκθεσής μου, παρουσία του Bill Oddie και ενώ ο βοηθός του μίλησε στα αγγλικά, λέει τώρα να μιλήσει και ο ζωγράφος. Απαντώ στον Γκαλερίστα μου, στην Kay Gallery

στο Χάμστεντ του Λονδίνου, που ήταν Κύπριος (εκεί έκτοτε έκανα άλλες τρεις εκθέσεις) θα σας πω μια φράση και θα τη μεταφράσεις στα αγγλικά.

Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται

Λέει, αυτό που σας είπε σημαίνει, να ζει κανείς ή να μη ζει.

Το οποίο έγινε μερικούς αιώνες πριν ο Μέγας Σαίξπηρ το πει.

Μετρούσαν οι Άγγλοι 1 – 2 – 3 – ...14. Λέω όχι 14 αλλά 21 αιώνες πριν λεχθεί αυτό... Πριν! Περιττό να σου πω ότι πουλήθηκαν όλα τα έργα σε αυτή την έκθεση. Τρομερό !

Όπως μια άλλη φορά στην Κύπρο, που ήρθε ο Επίσκοπος Κύκκου και μίλησε για τη δουλειά και την έκθεση, ήταν Μεγάλη Εβδομάδα, 10 σταυροί υπήρχαν, εκείνος μίλησε για τον Αριστοτέλη και μέσω του Αριστοτέλη μας έβαλε το ζήτημα του σταυρού. Τότε λέει, εγώ θα πάρω της Μεγάλης Παρασκευής. Εσείς πιάστε τα υπόλοιπα.. Τελικά τα έπιασαν όλα.

Μπορείτε να θυμηθείτε κάποιες συγκινητικές ιστορίες που σας έχουν μείνει εγχάρακτες στον νου;

Είχα κάνει, έκθεση στη Λιέγη. Εκεί λοιπόν φεύγοντας με το αεροπλάνο, κατέβαζαν το φέρετρο της Μελίνας, όταν ήμουν στο αεροδρόμιο. Πάω την άλλη ημέρα είχα τα εγκαίνια. Κάθομαι λοιπόν κουρασμένος εκεί και βλέπω μια ουρά μπροστά μου 15 άτομα. Ήθελαν να με συγχαρούν και να με συλλυπηθούν για τη Μελίνα Μερκούρη. Σκέφτομαι, μπράβο της Μελίνας.

Ήρθε μια Σπανιόλα και παίρνει 3 έργα μου από τη Γρανάδα, ενώ έλειπα εγώ από την έκθεση εκείνη την στιγμή και αφήνει ένα ρολόι. Αυτό το ρολόι για να μετράς το χρόνο και εις το επανιδείν. Άκου να δεις ενθουσιασμό.

Ακόμα ένα περιστατικό, έρχεται ένας παππούς στο Βέλγιο μ' ένα παιδάκι επτά χρονών περίπου και λέει διάλεξε αυτό που θέλεις να πάρεις, το εκπαίδευε να γίνει συλλέκτης. Λέω θα το πληρώσετε εσείς; Όχι, λέει, από το χαρτζιλίκι του. Θα δώσει όλα τα λεφτά του χαρτζιλικιού του και θα πάρει αυτό το έργο που θέλει. Τα διάλεξε και το πήρε. Στη ζωή πάντα θα υπάρχει κόσμος να σε αγαπά. Άλλοι σε αγαπούν, άλλοι σε μισούν και σε ζηλεύουν.

Είχατε εικονογραφήσει την ποιητική συλλογή του Νίκου Καρούζου, ως ένας πολυσχιδής καλλιτέχνης καταλαβαίνω πως ενδιαφέρεστε για όλες τις μορφές τέχνης γενικότερα.

Ήταν φίλος μου ο Νίκος Καρούζος. Μεγάλος ποιητής. Είχαμε στο κήπο της Νέας Φιλαδέλφειας λιμνούλες με πάπιες και πίναμε τον καφέ μας, για να πω την αλήθεια το ουζάκι μας. Λοιπόν, εκεί πάνω σε κάτι χαρτοπετσέτες γράφει ... μονολεκτισμοί και ολιγόλεκτα. Έχω εδώ το βιβλίο να σας το δείξω. (Μονολεκτισμοί και Ολιγόλεκτα, Με ζωγραφική του Απόστολου Γιαγιάννου, Καρούζος Νίκος, εκδόσεις 24 γράμματα).

Έχω κάνει και το πορτρέτο του Νίκου Καρούζου, αλλά δυστυχώς το έκανα μετά θάνατον.

Έχετε εμπλουτίσει με χαρακτηριστικά σας έργα εκτός της ποιητικής συλλογής του Ν. Καρούζου και κάποια μουσική συλλογή, της τραγουδίστριας Γιοβάννας αν θυμάμαι καλά;

Έχω κάνει το ελαφρό ελληνικό τραγούδι, με την Γιοβάννα, επίσης βοήθησα τον Γιάννη Ρίτσο όταν ήμασταν στη Σάμο. Λοιπόν, εκεί στη Σάμο του λέω σας παρακαλώ Δάσκαλε για το Νίκο Καρούζο τι γνώμη έχετε; Από τους νεότερους, ο καλύτερος μου λέει...

Εκεί γνωριστήκαμε, πήγαμε λοιπόν σ' έναν κεραμοποιό και φτιάχναμε πιάτα. Τα πιάτα αυτά, του έλεγα εγώ πώς θα τα κάνουμε και τι θα κάνουμε ακριβώς ... Οι καλλιτέχνες είναι του ετερότεχνου... ο Τσαρούχης έγραφε ποιήματα, ο Ελύτης έκανε κολλάζ, ο Εγγονόπουλος έκανε σπουδαία ποίηση και ζωγραφική. Ο Καρούζος από το θυμό του έκανε τις μονοτυπίες. Δηλαδή τι έκανε, μου ζήτηγε ένα χρώμα το ζωγράφισε το γύριζε, το πάταγε κάτω ... και έβγαζε μονοτυπίες.

Δηλαδή, όλοι έχουν τη μανία, του ετερότεχνου. Κατάλαβες; Και εγώ την έχω αυτή τη μανία, γράφω βιβλία, γράφω έμμετρη ποίηση, δηλαδή δεν σταματάω με τίποτα...

Θα μας διαβάσετε ένα ωραίο, χαρακτηριστικό ποίημά σας; Αυτό για το καβαλέτο;

Βεβαίως ναι. Εδώ το έγραψα. Συγκεκριμένα για... το καβαλέτο.

Τι να κάνω, τι να πω; Το καβαλέτο μου το αγαπώ.

Μα αυτές τις μέρες, μα αυτές τις μέρες με αγχώνει, φαντάζει έτοιμη αγχώνη.

Πώς η μορφή του αποτόμως μοιάζει μοντέρνα λαιμητόμος;

Εύλινη μοιάζει η γκιλοτίνα, εδώ στο Μαρούσι, στην Αθήνα.

Τι άραγε να μου συμβαίνει; Μη το μυαλό μου πια φυραίνει;

Βάζω μπροστά λευκό τελάρο, διστάζω απόφαση να πάρω.

Αυτή η παλέτα περιμένει με χρώματα πλημμυρισμένη.

Να αρχίσω κόκκινο ή γκρίζο; Πάλι διστάζω, πάλι βρίζω.
Θα φτιάξω έργο τελευταίο και ας προκύψει το μοιραίο.
Μα άμα χαράξω υπογραφή θα πει πως έφτασα κορυφή.
Μακάρι να μην αποτύχει, να μη γελούν για με και οι τοίχοι.
Το καβαλέτο στα σκουπίδια, πάει κατευθείαν στα τσακίδια.
Αστεία λέω, γελώ, δεν κλαίω.
Το καβαλέτο μου, αλήθεια λέω, 60 χρόνια πιστός βοηθός μου, δεν φταίει αυτό, μα ο θυμός μου.

Θα θέλατε να μας διαβάσετε ένα σύντομο αλλά ιδιαίτερα ενδιαφέρον κείμενό σας, πού μαρτυρά την τοποθέτησή σας «ως προς το γίνεσθαι της τέχνης και της ζωής»;

Το σύμβολο [...] με την έννοια του συμβάλλω, υπάρχει και αποτελεί τη βασική επιδίωξη σε κάθε προσπάθεια που αφορά τη ζωγραφική. Το σχέδιο, το χρώμα, η φόρμα. Η υπέρβαση της αλληγορίας του συμβόλου, η περιπέτεια για το μοναδικό. Εν τέλει η ζωγραφική που δέχεται αμέτρητες ερμηνείες προκύπτει πάντα από τον αμιγή υποκειμενισμό του καλλιτέχνη και απευθύνεται στον υποκειμενισμό του υπερόπτη θεατή – δέκτη – κοινό. Εντούτοις, το μοναδικό ακράδαντο βέβαιο η ύπαρξη της αμφιβολίας. Το μοναδικό αδιάσειστο σίγουρο, η αμφιβολία είναι τροφός της τέχνης. Για να ακούσεις τη μουσική των χρωμάτων, χρειάζεσαι απαραίτητως ωτοασπίδες. Για να προβείς σε διάλογο, πρέπει να έχεις το στόμα σου θεόκλειστο. Με το έργο τέχνης βέβαια να προβείς σε διάλογο. Η ζωγραφική ένα διαρκές ζητούμενο μερικών εκατοντάδων αιώνων. Μια πράξη εφαρμογή με άπειρα πρόσωπα, η βουβή πλευρά του δημιουργού, η τέχνη που ζητά ορθάνοιχτα υγρά μάτια να την καταβροχθίσουν. Αναλώσιμες στο πίσω μέρος του

αμφιβληστροειδούς, εκεί που γίνονται σήμα με προορισμό τον εγκέφαλο. Τα έργα που εικονίζονται εδώ είναι έργα ενός καταχραστή ιδεών και επιθυμιών, ο οποίος μετανοεί συχνά, ενώ την ίδια στιγμή είναι έτοιμος να διαπράξει νέα μεγαλύτερα ατοπήματα. Εγώ δηλαδή. Η κοινωνία της επιθυμίας είναι τεράστια, παγκόσμια, δαιδαλώδης. Εκεί μέσα συνεχίζει αυτός να παίζει το παιχνίδι του σκύλου και της γάτας με τους εντεταλμένους σωφρονιστές του. Τεχνοκριτικούς και τέτοια, ξέρεις. Από αφέλεια ή ενός είδους ανεξήγητη ιδεοληψία πιστεύει ότι στο παιχνίδι αυτό θα έχει το ρόλο του σκύλου. Έτσι νομίζει ότι θα βγαίνει εσαεί νικητής.

Υστερόγραφο.

Τις νύχτες ξαπλώστε τον Ηνίοχο σ' ένα αίθριο, γυρίστε τα έργα του Βανγκόγκ στη θέα του ουρανού, αν θέλετε να εκπέμψετε αξιόπιστα σήματα της ύπαρξή μας στο σύμπαν.

Τέλος, θέλετε να μας μιλήσετε για το πως αντιλαμβάνεστε εσείς προσωπικά την έννοια της διαχρονικότητας ;

Εκτός, από το γεγονός ότι τα βάζω με τον εαυτό μου, τα βάζω με τους άλλους, τα βάζω με την ιστορία, με ενδιαφέρει το παρελθόν, ζω στο παρόν και είμαι σίγουρος, τουλάχιστον εγώ και μερικοί, όσοι νομίζουμε, όσοι το πιστεύουμε, ότι στο μέλλον θα έχουμε προβλέψει κάποια στιγμή αυτά τα έργα που βλέπουμε, θα έχουμε προβλέψει και κάποιες στιγμές μέλλοντος.

Κοίταξε, η περίοδος του '80 – '90, κυρίως τη δεκαετία του '90 υπήρχε μεγάλο ενδιαφέρον να πάψουν τα σπίτια να είναι λευκές φυλακές. Ήθελαν κάτι να τους γεμίζει την ψυχή, ένα αίσθημα, μια θαλπωρή, μια σκέψη,

κάτι... μια συντροφιά. Έτσι ήταν τότε η τέχνη. Λοιπόν, η δουλειά η δικιά μου που είναι 60 ετών, είναι μια «κυκλοτερής», ένας κύκλος τον οποίο όταν αποφασίζω τον σπάω και βάζω καινούργια άποψη. Μετά συνεχίζω, γυρίζω στο παρελθόν, στην παρελθούσα δουλειά μου και μετά σκέφτομαι και προχωράω. Δηλαδή ξεκινάω από το apstre (αφηρημένο), μέχρι το απολύτως συγκεκριμένο. Από το σαρκαστικό μέχρι το δραματικό. Τα πάντα. Τα τοπία μου; (Από εδώ από εκεί, ότι θες). Δεν στέκομαι στο ίδιο θέμα ποτέ.

Ξεναγηση στην Έκθεση

"50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΕΧΝΗ" του Απόστολου Γιαγιάννου

Σας περιμένουμε το Σάββατο 13 Απριλίου στις 12:30 το μεσημέρι στην SIANTI GALLERY, που θα γίνει ξεναγηση στην έκθεση " Απόστολος Γιαγιάννος: 50 χρόνια Τέχνη "από την συγγραφέα και επιμελήτρια της έκθεσης, Μαρία Γιαγιάννου. Επιπλέον, η ιστορικός τέχνης δρ. Μαράη Γεωργούση θα μιλήσει για το εικαστικό έργο του Απόστολου Γιαγιάννου προσφέροντας μια σφαιρική και εκ βαθέως γνωριμία με την συμβολική ιδιότυπη γραφή του καλλιτέχνη.

Αναδρομική Ατομική Έκθεση : "Απόστολος Γιαγιάννος : 50 Χρόνια Τέχνη"

Διάρκεια Έκθεσης : Πέμπτη 28 Μαρτίου - Σάββατο 27 Απριλίου 2024

Τρίτη-Πέμπτη-Παρασκευή : 10.00 - 20.00

Τετάρτη : 10.00 - 15.00 Σάββατο : 10.00 - 16.00

Βασ. Αλεξάνδρου 2, 116 34 (περιοχή Χίλτον, πίσω από την Εθνική Πινακοθήκη).

«50 ЛЕТ ИСКУССТВА» Апостолос Γιανнос

Госпожу Марай Георгуси, доктора искусствоведения, бывшего преподавателя Ионического университета, приветствовал в своей студии известный художник Апостолос Гианнос. Мы оказались в чудесном, аутентичном и оживленном пространстве, где история и искусство гармонично сосуществуют, по случаю великой ретроспективной выставки визуального искусства в SIANTI. ГАЛЕРЕЯ под редакцией автора и дочери Марии Гианну. Интервью было представлено в рамках шоу Ахиллеаса Пападионисиу для телеканала Acheloos TV .

На выставке представлено 50 крупных и средних картин, а также несколько скульптур. Разделы называются: Э.Д.Э.М., Двадцатые века, Пейзажи, Анти.Моно, Точка схода, Человеческое яйцо, Крокодилы, Футбол, Доксастика, Ночь скарабеев.

В частности, мы выявили и процитировали некоторые интересные моменты, которые д-р Марай Георгуси отмечает в своем анализе, характерные для определенных тем, чтобы иметь возможность лучше понять и очень интересное интервью, которое он ей дал.

За работы художника Апостолоса Гианноса Доктор истории искусств, Марай Георгуси говорит:

«В своих произведениях с сильнейшими символическими элементами апостол Яннос ставит человека в центр, затрагивая при этом иронические темы, такие как любовь, печаль, радость, ностальгия, одиночество, деньги, отчуждение самого человеческого состояния. Эмпирический опыт в сочетании с внешним вкладом сенсублизированной художника творчески трансформируется. Его глубочайшие размышления, поданные с сатирическим настроением, а также косвенная критика, которую он осуществляет через некоторые произведения, сосуществуют в его картинах, конструкциях и скульптурах. В некоторых своих картинах он с помощью образов и символов с юмором составляет сцены, напоминающие небольшие кинематографические истории.

Дальнейшее загадочное предсказание (по свидетельству художника), но и запечатление трагических событий в его произведениях задолго до их совершения — результат его эмоционального пыла и искренней духовной заботы. Умение четко определять объективные ряды между чувствами и вещами, настроениями и состояниями, даже если они иногда определяются ассоциативно, достигает такого зрительного стимула, который доминирует и искусно намекает на внутреннее состояние. Часто непримиримость внутренней потребности к выражению срывает любой традиционный взгляд на произведения.

В своих самых фигуративных работах он любит запечатлевать морские пейзажи и изучать природу, цвета, формы цветов и животных. Линия и цвет находятся на службе у технически опытного художника, постоянно подпитываемого чувствительностью и эмоциями, которые Выразать. В своих тематических художественных произведениях он часто вращается вокруг вселенной. пейзажи, запечатлевшие их трансформации.

Это источник вдохновения для различных тем его произведений. среди прочего литература и поэзия. Соединение разных техник, фактур, тем, цветов и материалов помогает ему лучше выразить себя в каждый период времени. Фактически он экспериментирует, чередует техники, отказываясь следовать определенному стилю, фиксированной манере.

Последовательность всего этого, а также его вера в то, что все утилитарные предметы (нижнее белье, купальные костюмы, часы, банки из-под газировки...) могут быть частью высокого дизайна, а также художественного творчества, украшая нашу жизнь и, в конечном итоге, составляя несколько автономные иллюстрации».

Мы хотели бы, чтобы вы рассказали нам о некоторых влияниях, которые, по вашему мнению, оставили на вас след. Возможно, одним из них был Тасос, ученик Кефаллиноса и одновременно ваш учитель гравюры?

Моими учителями сначала был Илиас Декулакос, профессор Школы изящных искусств. Позже я покинул Школу изящных искусств на

втором курсе, потому что не хотел больше продолжать, и пошел к Илиасу Декулакосу. Позже он стал профессором Школы изящных искусств и в конце концов звонит мне и говорит: «Я взял с тебя пример». Отличная работа! Я также оставил Школу изящных искусств. Очень хороший художник, который всегда говорил мне: «Обрати внимание, потому что я сделал всего 5 индивидуальных выставок, а нужно сделать стократно, и наконец мне это удалось».

Тасос назвал меня колористом . Иногда однокурсники над чем-то смеялись, потому что не знали, что означает цвет . Царухис был моим другом. В последний раз, когда он приходил ко мне домой, в мою студию, он сказал мне, что он мой фанат! Хорошо, я говорю ему... Я верю в это, Мастер. Тецис, Моралис приезжали на все мои выставки в Греции.

За время своего богатого международного визуального путешествия вы встретили много людей, познакомились ли вы с известными художниками?

Питер О'Тул присутствовал на моей презентации в Лондоне именно потому, что меня пригласили: International Совет для Птицы Сохранение , пока он наблюдал, как его помощник взялся за проект. На самом деле я подарил крест Вселенскому Патриархату, а в период ковида Вселенский Патриарх носил маску с моей работой.

Были ли какие-то примечательные моменты, которые вы пережили во время своих выставок?

Да, конечно, были. После представления моего доклада в присутствии Билла Одди , и хотя его помощник говорил по-английски, теперь он просит художника тоже говорить. Я отвечаю своему галеристу по адресу Кей Галерея в Хэмпстеде, Лондон, которая была киприоткой (с

тех пор у меня там было еще три выставки). Я скажу вам предложение, а вы переведите его на английский.

Они не видели, что умерли при жизни, но думают, что смерть живет внизу.

Он говорит, то, что он тебе сказал, значит, жить или не жить.

Это было за несколько столетий до того, как это сказал Великий Шекспир.

Англичане считали 1 – 2 – 3 – ...14. Я говорю не за 14, а за 21 век до того, как это было сказано... Раньше! Само собой, все работы на этой выставке были проданы. Ужасный!

Как и в другой раз на Кипре, когда епископ Кикку пришел и рассказал о работе и выставке, это было Страстная неделя, там было 10 крестов, он он говорил об Аристотеле и через Аристотеля поставил перед нами вопрос о кресте. Затем он говорит: «Я возьму Страстную пятницу». Остальное поймашь.. Наконец-то все поймали.

Можете ли вы вспомнить какие-нибудь трогательные истории, которые запомнились вам?

У меня была выставка в Льеже. Так вот, уезжая в самолет, опускали гроб Мелины, когда я был в аэропорту. Я иду на днях, у меня было открытие. И вот я сижу уставшая и вижу перед собой очередь из 15 человек. Они хотели поздравить меня и выразить соболезнования Мелине Меркури. Я думаю, молодец, Мелина.

Приехал спаньола и забрал три мои работы из Гранады, пока меня в это время не было на выставке, и оставил часы. Эти часы, чтобы вы измеряете время и оглядываетесь назад. Слушайте, чтобы увидеть волнение.

Другой случай, в Бельгию приезжает дедушка с ребенком лет семи и говорит, выбирай, что хочешь получить, он его учил на коллекционера. Я говорю, ты заплатишь за это? Нет, говорит, из кармана. Он отдаст все деньги, которые есть в его кармане, и получит тот проект, который хочет. Он выбрал их и взял. В жизни всегда найдутся люди, которые будут любить тебя. Некоторые любят вас, другие ненавидят и завидуют вам.

Вы иллюстрировали сборник стихов Никоса Карузоса, как разносторонний художник, я понимаю, что Вас интересуют все формы. искусство в целом.

Никос Карузос был моим другом. Великий поэт. В саду Нью-Филадельфии у нас были пруды с утками, и мы пили кофе, если честно, узо. Ну, там на салфетках написано... монологи и монологи. У меня есть книга, чтобы показать вам. (Монолитики и олиголекты, с картинами Апостолоса Гианноса, Никоса Карузоса, тираж 24 буквы).

Я также написал портрет Никоса Карусоса, но, к сожалению, сделал это после его смерти.

Помимо поэтического сборника Н. Карузоса, вы дополнили своими гравюрами какой-нибудь музыкальный сборник певицы Джованны, если я правильно помню?

Я написал легкую греческую песню вместе с Джованной, а также помогал Яннису Рицосу, когда мы были на Самосе. Ну, там, на Самосе, я говорю ему, пожалуйста, Мастер, о Нико. Карузо, что ты думаешь? Из младших мне говорит лучший...

Мы встретились там, пошли к гончару и сделали посуду. Блюда это я рассказывал ему, как мы собираемся это делать и что именно мы собираемся делать... Художники гетеротехники... Царухис писал стихи, Элитис делал коллажи, Эггонопулос писал великие стихи и картины. Карусос в гневе делал монотипии. И что он сделал, попросил у меня цвет, нарисовал, повернул, нажал... и он создавал монотипии.

То есть у всех есть мания гетеротехника. Ты понимаешь; У меня тоже есть эта мания, я пишу книги, пишу безмерные стихи, то есть ни перед чем не останавливаюсь...

Прочитаешь нам свое красивое, характерное стихотворение? Тот, что для мольберта?

Да конечно. Я написал это здесь. Специально для... мольберта.

Что мне делать, что мне говорить? Я люблю свой мольберт.

Но в эти дни, в эти дни меня это беспокоит, кажется, виселица готова.

Как форма крутого выглядит у современного головореза?

Гильотина здесь, в Маруси, в Афинах, выглядит деревянной.

Что происходит со мной? Мой разум больше не вращается?

Ставлю перед собой белый ящик, не решаюсь принять решение.

Эта палитра ждет, чтобы ее наполнили цветами.

Должен ли я начать красный или серый? Опять сомневаюсь, опять ругаюсь.

Я сделаю проект последним и позволю фатальному результату.

Но если я нарисую подпись, она будет говорить, что я достиг вершины.

Пусть не подведет, пусть стены не смеются надо мной.

Мольберт в мусорку, он сразу в мусорные баки.

Я шучу, я смеюсь, я не плачу.

Мой мольберт, я правду говорю, мой верный помощник уже 60 лет, не он виноват, а мой гнев.

Хотите ли вы прочитать нам небольшой, но очень интересный ваш текст, свидетельствующий о вашей позиции «о становлении искусства и жизни»?

Символ [...] в смысле вклада существует и является основным стремлением любого усилия, связанного с живописью. Дизайн, цвет, форма. Превосходство аллегории символа, приключение уникального. В конце концов, картина, принимающая бесчисленные интерпретации, всегда является результатом чистой субъективности художника и обращена к субъективности суеверного зрителя-приемника-зрителя. Однако единственной твердой уверенностью является наличие сомнений. Единственный непобедимый Конечно, сомнение — это пища искусства. Чтобы услышать музыку цветов, вам просто необходимы затычки для ушей. Чтобы вести диалог, нужно держать язык за зубами. С произведением искусства, конечно, вступаю в диалог. Живопись неизменно востребована на протяжении нескольких сотен веков. Акт применения с бесконечными лицами, немая сторона творца, искусство, требующее широко открытых влажных глаз, чтобы поглотить его. Расходные материалы в задней части сетчатки, где они становятся сигналом, предназначенным для мозга. Изображенные здесь произведения — произведения злоупотребителя идеями и желаниями, который часто раскаивается, но в то же время готов совершить новые, большие промахи. Это я. Общество желания огромно, глобально и запутано. Там он продолжает играть в кошки-собаки со своими

назначенными тюремщиками. Знаете, технические критики и тому подобное. По наивности или какой-то необъяснимой навязчивости он думает, что в этой игре ему выпадет роль собаки. Поэтому он думает, что выйдет победителем.

Постскриптум.

Ночью разложите Хиноха во внутреннем дворике, поверните работы Ван Гога на виду неба, если хотите послать во Вселенную достоверные сигналы о нашем существовании.

Наконец, вы хотите поговорить с нами о том, как вы лично воспринимаете себя. концепция безвременья?

Кроме того факта что я связываюсь с самим собой, связываюсь с другими, связываюсь с историей, меня интересует прошлое, я живу настоящим и уверен, по крайней мере, я и некоторые, те, кто думает, те, кто верит, что в будущем мы предвидим в какой-то момент эти произведения, которые видим, предсказываем некоторые моменты будущего.

Посмотрите, период 80-90-х, особенно 90-х. был большой интерес к тому, чтобы дома перестали быть тюрьмами для белых. Им хотелось чего-то, что наполнило бы их души: чувства, тепла, мысли, чего-то... товарищества. Вот каким было тогда искусство. Что ж, моя работа, которой уже 60 лет, представляет собой «цикл», круг, который, когда я решаю, разрываю его и ставлю новую точку зрения. Потом я иду дальше, возвращаюсь в прошлое, к своей прошлой работе, а потом думаю и иду дальше. То есть я начинаю от апстра (абстрактного), к абсолютно конкретному. От саркастического до драматичного. Все. Мои пейзажи? (Отсюда туда, как хотите). Я никогда не стою на одном и том же вопросе.

Экскурсия по выставке

«50 ЛЕТ ИСКУССТВА» Апостолоса Гианноса

Ждем вас в субботу 13 апреля в 12:30 в СИАНТИ. ГАЛЕРЕЯ , где состоится экскурсия по выставке «Апостолос Гианнос: 50 лет искусства» автора и куратора выставки Марии Гианну. Кроме того, искусствовед д-р. Марай Георгусис расскажет о визуальном творчестве Апостолоса Гианноса, предложив всестороннее и углубленное введение в символическое своеобразное творчество художника.

Ретроспективная персональная выставка: «Апостолос Гианнос: 50 лет искусства».

Продолжительность выставки: четверг, 28 марта – суббота, 27 апреля 2024 г.

Вторник-Четверг-Пятница: 10.00 - 20.00

Среда: 10.00 - 15.00 Суббота: 10.00 - 16.00

2 Vas. Alexandrou, 116 34 (район Хилтон, за Национальной галереей).